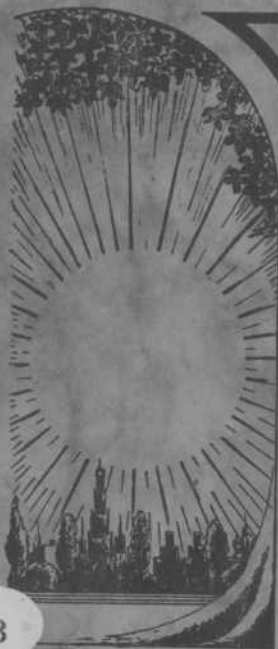

950

OPEN POORTEN

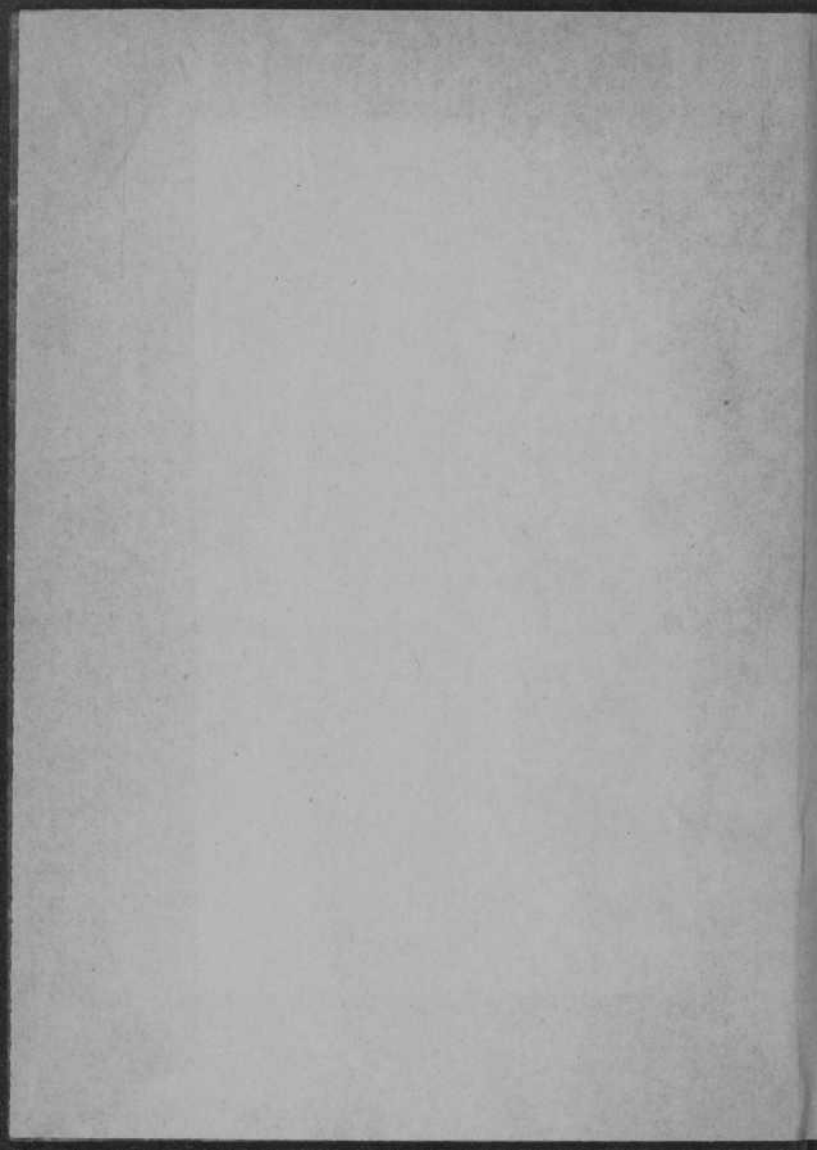
VERZEN VAN
NANDA SANDBERGEN

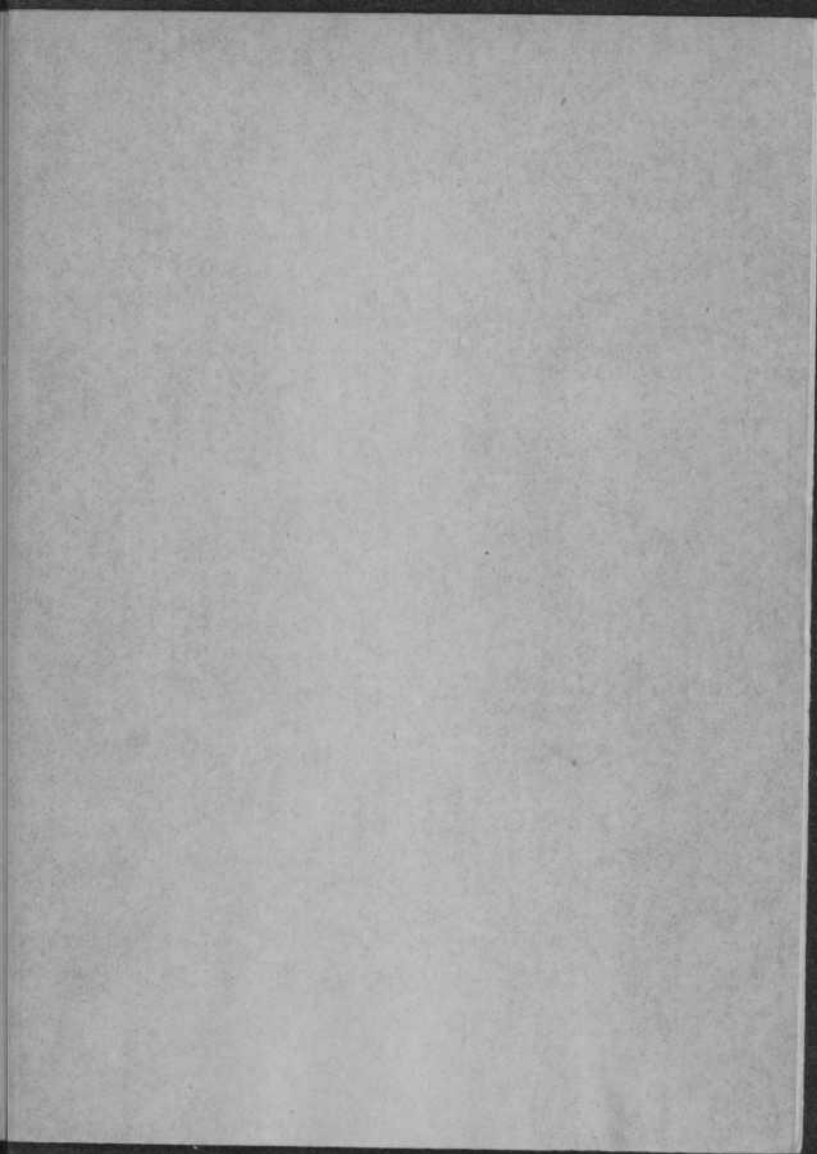

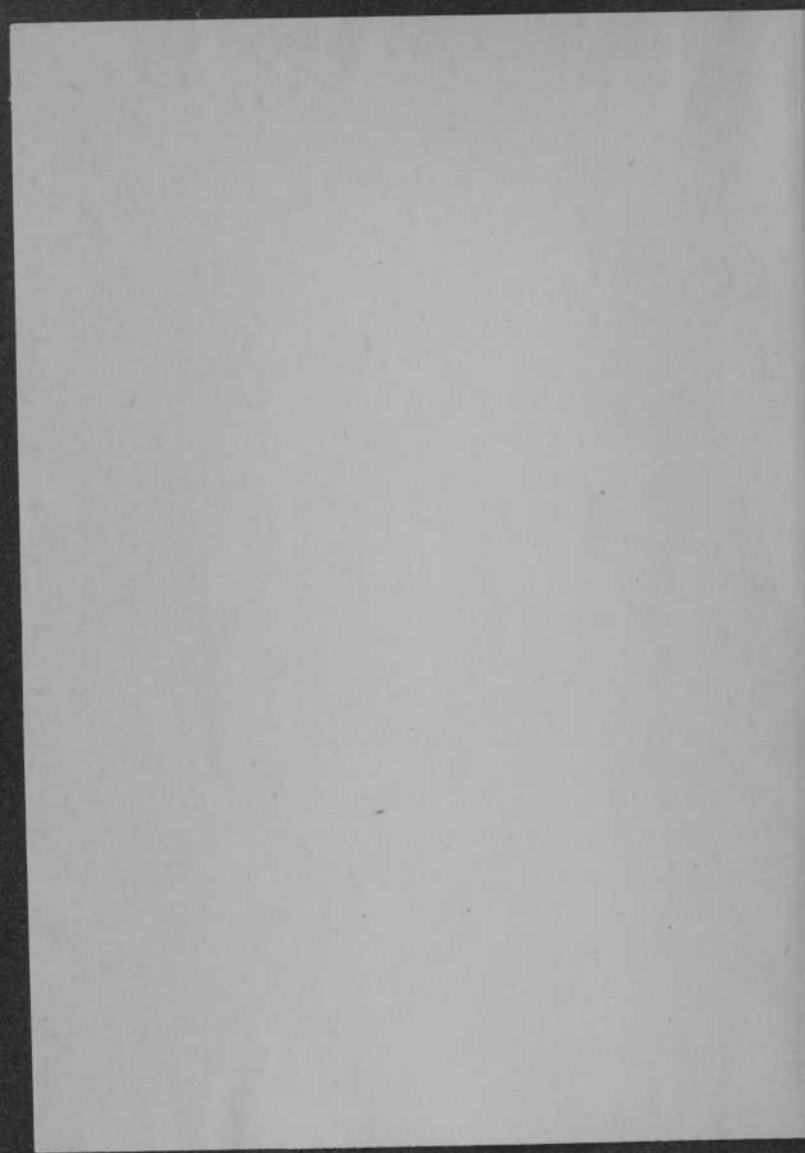
B

37

AN GORCUM & COMP., UITGEVERDS, ASSEN

382943.

950 B37

Open Poorten

Verzen

van

Nanda Sandbergen

Van Gorcum & Comp. N.V. - Uitgevers - Assen

1832

6 oktober 1932.

Van de Schrijfter.

in oprechte bewondering.

Aan den ander.

Wanda v d Valk - Sandtbergen
Paulus Potters laan 10
Utrecht.

INHOUD.

Blz.

<i>Eenheid</i>	1
<i>Tros-narcissen</i>	2
<i>Leg Uw kloppend hoofd</i>	3
<i>Liefde</i>	4
<i>Alles heeft zijn tijd</i>	5
<i>Nu</i>	6
<i>O, ongeboren kind in mij!</i>	7
<i>Bekennen I</i>	8
<i>Bekennen II</i>	9
<i>Licht</i>	10
<i>Ruimte</i>	11
<i>Erkennen</i>	12
<i>Het Blijvende</i>	13
<i>Een stil intiem verstaan</i>	14
<i>O, Gij, O Liefdeskracht</i>	15
<i>Alom, in verste vert!</i>	16
<i>Aanvaarden</i>	17
<i>Wenkend Toekomstbeeld</i>	18
<i>Sonnet</i>	19
<i>Een met het Hoogere</i>	20
<i>Wintereenzaamheid</i>	21
<i>Belofte</i>	22
<i>December</i>	23
<i>Heb geloof</i>	24
<i>Ontwijkt het niet</i>	25
<i>Nabij!</i>	26
<i>Hoe stijgt mijn hart tot U, volmaakte liefde</i>	27
<i>Tusschen droom en daad verloren</i>	28

BEGINREGELS.

Blz.

<i>De poorten mijner ziel</i>	5
<i>Fijne teerbelijnde schoonheid</i>	6
<i>Leg Uw kloppend hoofd, zoekend en verwachtend</i>	7
<i>Elken dag wacht ik Uw schreden</i>	8
<i>O Geluk, dat in seconden</i>	9
<i>O verlangen naar het leven</i>	10
<i>O, ongeboren kind in mij</i>	11
<i>De morgen gloort, de dauw trekt op</i>	12
<i>Ik heb mij dan tot U gericht</i>	13
<i>O, Licht, dat straf en zuivrend staat</i>	14
<i>Laat mij zwerfen, laat mij dolen</i>	15
<i>O 't Zelf leeft in z'n droomen voort</i>	16
<i>De takken buigen in den wind</i>	17
<i>O Teederheid die vindt, al meer volmaakter wegen</i>	18
<i>O liefde van mijn Ziel, o liefde van mijn Wezen</i>	19
<i>Wanneer ik droomend staar, in doornig waas der weiden</i>	20
<i>Niet verslagen, niet verborgen!</i>	21
<i>O verheven idealen!</i>	22
<i>Een innig vers is als een teere wijding</i>	23
<i>„Een met God,” in 't diepst verlangen</i>	24
<i>O, om nu in 't kale bosch te dolen</i>	25
<i>'t Schoone heimwee van den avond</i>	26
<i>Stilte over akkergronden</i>	27
<i>Heb geloof in hoogste leven</i>	28
<i>Ontwijk het niet, het diepe hart</i>	29
<i>Niets dan een biddend, dan een fluistrend woord</i>	30
<i>Elken dag groeit mijn verlangen.</i>	31
<i>Tusschen droom en daad verloren</i>	32

EENHEID.

*De poorten mijner ziel
zijn wijd en zijd geopend.*

*De doortocht is gebaad
er is geen ander Heil.*

*Ik schrijd gedreven voort
gedragen en bewogen,
aanvaard het levend Nu
een diepte zonder peil.*

*De Waarheid dringt uit God
en is in mij geboren.*

*Zijn Eenheid geeft mij kracht
mijn liefde is uit Hem.*

*Zijn Eenheid leeft in mij
uit 't Scheppende herboren.*

*Ik draag zijn beeltenis
en luister naar zijn Stem.*

TROS-NARCISSEN.

*Fijne teerbelijnde schoonheid
Levensweelde tot het licht
vol omgloord met stille grootheid
dragende in evenwicht.*

*O mijn ziel ziet zich weerschijnen
in den eenvoud van dit zijn
ook Hdár groei in elk verschijnen
wil verrijking, glanzend rein!*

*Zóó te bloeien in dit leven,
Zóó te staan in blanke pracht.
„Alles” uit dat Eens-gegeven
„Alles” uit en tót die Kracht!*

LEG UW KLOPPEND HOOFD.

*Leg uw kloppend hoofd, zoekend en verwachtend
in m'n wijden schoot, als een kind dat rust
Rustend en bevrijd, innerlijk verzachtend
wordt het denkend zijn, hoogelijk bewust.*

*Leg uw moede hoofd, bevend en beladen
in de veiligheid, van vertrouwd gebaar
o die zegening, dieper nog dan daden
die Uw ziel ontsluit, teederlijk en waar.*

*Leg uw moede hoofd, leg uw strijdend leven
in m'n wijden schoot, toevlucht van het kind
O niets dan een zucht, een verwonderd geven
een ontwakend Heil, dat z'n leed verwint.*

LIEFDE.

*Elken dag wacht ik Uw schreden
tot mijn open stille woon
droomend van verzekerdheden
van wat ópbloeit, sterkend schoon.*

*Elke dag is nieuw beginnen
uitzien, verder, naar omhoog,
o dit hunkeren van binnen
en dit zoekend-smeekend oog.*

*Elke dag wordt sterk en denkend
nu ik U nabij mij weet
Dag, die in het licht zich drenkend
leed en donkerheid vergeet.*

ALLES HEEFT ZIJN TIJD.

*O geluk dat in seconden
onze teederheden bindt
tot een enkle enkle stonde
die het hoogst beleven vindt.*

*Luistrend leeren wij de klanken
van het teer geluk verstaan
zooals jonge nieuwe ranken
tot hun vollen wasdom gaan.*

*O geluk, in 't diepste wezen
vinden wij Uw innigheid
wie in eigen ziel kan lezen
kent Uw komst in Zijnen Tijd.*

NU.

O verlangen naar het leven
o verlangen naar het Nu
alles wil mijn hart U geven
alles wil ik dragen U.

Nu, omvat het Eeuwig leven
wording, groei, die verder bouwt
Nu houdt Toekomst opgeheven
voortgang, innerlijk aanschouwd.

O verlangen naar het leven
dat ons voortstuwt tot de taak
dat ons wachtend hart doet beven
in ons uitspreekt, dringend: „Waak”.

O U wil ik grensloos dienen
die mijn wezen heeft gemaakt
„Nu”, O God, o Ongeziene
leer ons leven, U volmaakt.

O, ONGEBOREN KIND IN MIJ!

O ongeboren kind in mij
Uw wezen sluimert in den droom
en ligt nog veilig mij nabij
gevangen in mijn levensstroom.

O ongeboren kind in mij
ik draag uw beeld reeds innig voort
en hunker naar wat groeit in mij
wat rijpt, verscholen, ongestoord.

O ongeboren kind in mij
ik houd mijn handen uitgespreid
en wacht en wacht uw kreet voor mij
uw roep, uw klop, uw heerlijkheid.

O ongeboren kind in mij
voor altijd in mijn hart gegroeid
hoé gij ook rijpt, nooit gaat voorbij
de Scheppingsdaad, — tot dít gebloed.

BEKENNEN.

I.

*De morgen gloort, de dauw trekt op,
een stormend en verlangend lied
stijgt in m'n ziel ten hemel op.
Och ook voor mij dit blank verschiet?*

*Ook mij dit Hemelsche gebod
't ontwaken in den stillen stond
dat vlammend uitslaan tot het lot
dat mij aan 't Eeuwig Zijn verbond.*

*De morgen gloort, de aarde baadt
in 't komend licht, in 't eeuwig vuur
zij koestert kuisch haar koud gelaat
en geeft zich over aan dit uur.*

*O laat mij als de aarde zijn
zoo onuitsprekelijk vervuld
zoo wachtend op den klaren schijn
die ál doordringt en ál omhult.*

II.

*Ik heb mij dan tot U gericht
toen alles ván mij afgegleden
ik voor Uw open licht-gezicht
m'n diepe liefde heb beleden.*

*Ik gaf mij dan in vollen gloed
om tot Uw Eeuwigheid te komen
zoo brandde, gloeide 't felle bloed
en liet mij in Uw streaming stroomen.*

*Zoo vond ik U in diepsten nacht
toen alles ván mij afgegleden
ik U toch altijd had verwacht! — — —*

Toen heeft m'n ziel Uw kracht beleden.

LICHT.

O Licht dat straf en zuivrend staat
aan wijde hemelboog
en door het hart der dingen gaat
waar 't leven stijgt omhoog.

Gij zijt de eindeloze Macht
die mét de Tijden blijft
het breken van den nacht verwacht
en duisternis verdrijft.

Gij zijt het glanzende gelaat
der diepe Eeuwigheid
dat alle Teederheid verstaat
die hunkrend U verbeidt.

O Licht dat wakend wachtend is
al loutrend uur aan uur
Ontsteek den Geest, die in ons is,
O Kracht, O Eeuwig vuur!

RUIMTE.

*Laat mij zwerven, laat mij dolen
O de dag is gaaf en goed,
niets blijft in mijn ziel verscholen,
open opgetogen gloed. —*

*Laat mij zwerven, laat mij dwalen
ruimte, ruimte, geeft uw kracht
ruimte zal mijn wezen stalen
kracht uit kracht, vergaarde pracht.*

*Laat mij zwerven laat mij droomen
straks komt weer de felle strijd
O tot al dit licht te komen
Eeuwige bewogenheid.*

*Zie ik hef m'n hechte handen
tot de ruimte rondom mij
O dit innerlijk belanden
en dit wijd-zijn, wijd in mij.*

ERKENNEN.

*O 't Zelf leeft in z'n droomen voort
verzwegen teederheden
toch zoekt het, zoekt een grijpend woord
uit andrer ziel gegleden.*

*O luistert, luistert naar wat teer
en innig wordt beleden
wat scheppend tot Uw ziel buigt neer
en voor Uw hart komt treden.*

*Niets niets wat deze kracht verbreekt
uit Hoogsten drang gedreven
Och, dat het hart erkennend smeekt:
Komt, tot mij zelf geheven?*

HET BLIJVENDE.

*De takken buigen in den wind
ze breken en ze barsten niet
maar zwiepen heen en weder
O, eenzaam, eenzaam droomenkind
dat zoo z'n eigen leven ziet
al buigend op en neder.*

*De boomen staan zoo zwijgend stil
er is geen leven en geen lied
een diep verlaten wachten
o denkend kind, de levenswil
verheft zich ook in d'tt verschiet
en vult de donkre nachten.*

*Er is geen voetstap die verglijdt
dan d' eigen en vertrouwden tred
een langzaam dwalend loopen
er is geen andre teederheid
dan 't eigen innerlijk gebed
en 't blijvend boeiend hopen!*

EEN STIL INTIEM VERSTAAN.

*O Teederheid die vindt, al meer volmaakter wegen
die trillend in m'n ziel, zoo warm en welig zingt
die 't lichtend leven wint, tot zuiverender zegen
en alle heerlijkheid, tot diepst beleven dringt.*

*Gij draagt mij over leed en nuchtere ontplooiïng
en geeft m'n hunkrend hart, den moed tot verder gaan
in uw belofte ligt, m'n eindlijke voltooiïng
m'n droom verwezenlijkt, — een stil intiem verstaan.*

*O Teederheid, O Gij, benaderend m'n Wezen
hebt m'n bewogen Zelf, al inniger doorstraald
zoodat, wat tusschen ons, zoo zonnig is gerezen
tot één geluk verglijdt, één bindend-zijn bepaalt.*

O, GIJ, O LIEFDESKRACHT.

*O Liefde van mijn ziel, O liefde van mijn Wezen,
hoe stijgt m'n zingend lied en trilt het uit m'n borst
O waarheid, heerlijkheid, 't is al in mij gerezen
uit 't levend lichtend Nu, een onverzaadbre dorst.*

*Aanbidding draagt mij voort, in saamgevloede stonden
verheerlijkend het Heil, het al-verlossend woord,
hoe is m'n heftig hart, in zaligheid verbonden
aan daad en schoonen droom, aan wat mij eeuwig hoort.*

*O Gij, O Liefdeskracht, ik geef mij aan U over
m'n overgave draagt een louterende rust
O neem m'n zwichtend Zijn, in schaduw van Uw loover
een onbetoomd geluk, dat alle branding bluscht.*

ALOM IN VERSTE VERT'.

*Wanneer ik droomend staar, in doornig waas der weiden
en heel mijn streven zie, verglijden in die vlucht
beken ik dat de kracht, die schiep in mij Verbeiden
het eeuwig leven leidt, uit elken ziele-zucht.*

*Dat ook de schaduwing der toegekende tijden,
aanvaardend onderdeel van 't wentlend worden is
en dat de wrange weg van lang gedragen lijden,
in stille stonden stijgt tot die bekentenis.*

*O gloed, O kracht der Ziel, ik heb Uw stem beluisterd
en wachtte dag en nacht, beproevend en bereid
Ik heb in menig uur, Uw scheppers naam gefluisterd
als Eénigste bezit, betrouwde zekerheid.*

*En nu ik droomend staar, in doornig waas der weiden
en heel mijn streven zie, verglijden in die vlucht
nu toef ik stil en teer en voel Uw diep beleiden
alom in verste vert', in wijdste wijde lucht.*

AANVAARDEN.

*Niet verslagen, niet verborgen
ópwaarts in den gaanden tijd
Ieder Heden heeft zijn Morgen
aan het komend Licht gewijd.*

*Nieuwe krachten, nieuwe stroomen
rijzen óp uit onze ziel
Laat de droom tot daden komen
en volmakend, draag en kniel.*

*Niet verslagen, niet verloren
ópzien in de werkelijkheid
Alle kracht — O diep Verhooren!
wil aanvaarding levens-strijd.*

WENKEND TOEKOMSTBEELD.

*O verheven idealen
droomgedragen wordingsbeeld,
uit de tijden opgestegen
tot een wenkend toekomstbeeld.
Neemt m'n innige betoogen
neemt m'n kracht, m'n levens-zijn
Alles kan mijn hart gedoogen
Volgend „recht" de richtingslijn.*

*Met verwachting, met beleving
klopt de korte hamerslag
houwend uit de stugg'omgeving
Vorm van óp te bouwen dag.
Geen belofte, geen vervulling
VOLGEN brengt de zegening
meer verklaard in zijn onthulling,
Toekomstbeeld tot heiliging.*

SONNET.

*Een innig vers is als een teere wijding
een stil gebed, ontwellend aan het hart
een stil gebed verlichtend in verglijding
de schaduwlijn van ingehouden smart.*

*Het is als zang in hooge kathedralen
weerklaatste klank in wijde koepelkap,
in elke nis, een hemelsch ademhalen
een deinend rythme van een lichten stap.*

*Zoo is het dan een innerlijk bevrijden
een uiting van bewogen ziele-gang
weerspiegeling van al het toegewijde....*

*Weerspiegeling van ópgaande getijden
een levenswet, een uit te zingen zang, —
benadering van openlijk belijden.*

EEN MET HET HOOGERE.

„Een met God", in 't diepst verlangen
Elke dag brengt naderbij
wonderlijk in droom gevangen
wordt elk uitzicht open, vrij.

Vrij tot goddelijk vereenen
mede scheppend scheppings-pracht,
gloed die altijd heeft geschenen
in de ziel die luistrend wacht.

Vrij tot goddelijke liefde
ópwaarts, overtuigend blij
geen geluid dat zoo doorkliefde
als de roep van U tot mij.

„Een met God", O diepst verlangen
al ontstoff'lijk ben ik U
Buig ik mij tot Uwe gangen
Draag ik U in 't eeuwig Nu.

WINTEREENZAAMHEID.

O, om nu in 't kale bosch te dolen
om te hullen zich in droomen dicht
om te luistren naar wat diep verscholen
achter 't eenzaam, rustig, wachten, ligt.

En om dan zich zelf terug te vinden
hoorend bij den grond, waarop men loopt
één met d' aarde, één met storm en winden
één met al, waartoe natuur ons noopt.

En om dan zich zelf bezielt te weten
levend deel, bewonderende Macht
Eenzaamheid, te vinden ongemeten
eenzaamheid, die roept mij, sterk en zacht.

BELOFTE.

't Schoone heimwee van den avond
naar den toegevouwen nacht
waar als aan een bron zich lavend
heel mijn hart, naar hunkert, wacht,
ligt in elken stap besloten
is in elken ademzucht
vult de ruimte nu ontsloten
in vertrouwde avondlucht.

't Schoone heimwee van het duister
naar den lichten toekomstdroom
zet mijn ziel in vollen luister
wentelt allen twijfel, schroom.
Hoopvol zie ik vast vertrouwend
naar wat tót mij groeien zal,
uit het toegewijde bouwend
't Onvergankelijk leven,—Al.

DECEMBER (Stemmingsbeeld).

*Stilte over akkergronden
stilte in het wijde duin
stilte op de boomen-takken
stilte in m'n kleinen tuin.*

*Overal is rust en stemming
overal beslotenheid
overal een zelfde sluim'ring
overal verborgenheid.*

*Droom'rig hangen bonte luchten
droom'rig valt het schemerlicht
droom'rig rondom de gehuchten
droom'rig heel het vergezicht.*

*Schoonheid in de wolkenreien
schoonheid in den zwoelen wind
schoonheid in de grijze verten
schoonheid in het droomen-kind.*

*Heimwee naar het onbereikbre
heimwee naar de levensbron
heimwee naar het innigst Teere
heimwee naar het Licht, de Zon. —*

HEB GELOOF.

*Heb geloof in hoogste leven
luister naar bezonkenheid
laat de glorie U omgeven
van een stille teederheid.*

*Openbaar het scheppend leven
dat in U tot uiting komt
innerlijk een diep beleven
dat ontroerend al verstomt.*

*Elke taak bewust begonnen
wil een eerlijk sterk verstaan
lijdend strijdend wordt ontgonnen
scheppend deel in U ontstaan.*

*Heb geloof in hoogste Leven
volg den weg U voorbereid
volgen leidt tot één beleven
„Godsbezieling, — Eeuwigheid”.*

ONTWIJK HET NIET.

*Ontwijk het niet, het diepe hart
dat samen voegt en samen schraagt
Ontwijkt het niet, het kloppend hart
Dat alle leven tot U draagt.*

*Ontwijk het niet, de teederheid
die als een gulden stroom van licht
Uw wezen vult, uw denken beidt
met zachte zuivre liefde richt.*

*Ontwijk het niet, de stille wacht
die roerloos, rustig, wakend toeft
bestendige aanwezigheid
die eens Uw strijdend zijn behoeft.*

*Ontwijk het niet, de reine beë
die opwelt in het loutrend oog
die medewentelt worstlend wee
O, dat zij zeegnend U omtog'.*

NABIJ.

*Niets dan een biddend, dan een fluistrend woord
Een glimlach en een stille werkers-stond
de naklank van een klaar-gestemd accoord
verwekkend teerheid om den sterken mond.*

*Niets dan een eenzaam hart, dat blijde is
een glanzend oog, verwijd in ziele-kracht
een diep-doordrenken van verheugenis
een stijgend leven, wakend tot den Nacht!*

*O 't hart wil altijd meer verinniging
het zoekt en trilt, het is onnoemlijk groot
als dan de roepstem zingt in schemering
van 't wachtensuur, — „Ach, luister dan devoot”.*

HOE STIJGT MIJN HART TOT U,
VOLMAAKTE LIEFDE.

*Elken dag groeit mijn verlangen
tot een hechter blij-gebed,
meer en meer trilt onbevangen
in mijn hart de liefde-wet.*

*Luister ik naar 't diepst gevoelen
wat in mij zoo vurig dringt
openbaart zich het bedoelen
dat mijn hart tot volgen dwingt.*

*Moet ik onbevreesd vertrouwen
alle kracht die in mij groeit
en behoedzaam verder bouwen
dragende wat uit U bloeit.*

*O dit innerlijk beleven
volle groei in mij tot U
al dit scheppend stijgend geven:
„Neemt wat uit U is, tot U”.*

-50

TUSSCHEN DROOM EN DAAD VERLOREN.

*Tusschen droom en daad verloren
Kentering van overgang,
vond ik altijd weer het glore
in mijn eigen ziele-zang.*

*Vond ik steeds de kracht herleven
uit den sluimerenden nacht
Kwam er nieuwen moed gerezen
uit de sterke overmacht.*

*Voeld' ik 't eigen hart herwonnen
in geloof aan waarheids-kracht
Wist ik allen strijd gewonnen
werd het leven wonder-zacht!*

